

Ο ΡΟΜΠΕΝ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ ΚΑΙ Η ΕΥΘΥΜΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ ΤΟΥ

Προς τα τέλη του 1100 μ.Χ. στην Αγγλία βασίλευε ο καλός βασιλιάς **Ρικάρδος ο Πευτόκαρδος**. Όταν ανέβηκε στον θρόνο, στη χώρα του είχε πέσει φοβερός λιμός, δεν υπήρχαν τρόφιμα, χρήματα – ούτε ελπίδα!

Έτσι, ο Ρικάρδος αποφάσισε να πάρει μέρος στις Σταυροφορίες.

Είχε την ελπίδα πως κατακτώντας γη και **θησαυρούς** θα μπορούσε να βοηθήσει τους υπηκόους του να ζήσουν καλύτερα.

Όταν ήρθε η ώρα να φύγει, εμπιστεύτηκε τον θρόνο στον αδερφό του, πρίγκιπα Ιωάννη, τον

επονομαζόμενο **ΑΚΤΗΜΟΝΑ**. Όσο άξιος και **αγαπητός** ήταν ο Ριχάρδος, τόσο άδικος και **ΑΠΛΗΣΤΟΣ** ήταν ο Ιωάννης, και οι υπήκοοί του δεν τον άντεχαν καθόλου.

Με το πέρασμα του χρόνου οι αδικίες του Ιωάννη άρχισαν να γίνονται **ΑΒΑΣΤΑΥΤΕΣ**. Οι φόροι αυξάνονταν, τα τρόφιμα λιγόστευαν και οι φτωχοί γίνονταν φτωχότεροι.

Δεν υπήρχε ούτε γωνιά στη χώρα που να μην τη θερίζει η πείνα και να μη βασιλεύει η απελπισία.

Ευτυχώς, σε ένα δάσος της κομητείας του Νότιγχαμ υπήρχε ένας άνθρωπος που ήταν η ελπίδα όλων των κατατρεγμένων και ο **ΗΡΩΑΣ** όλων των φτωχών.

Τον έλεγαν Ρομπέν των Δασών! Ζούσε στο **ΔΑΣΟΣ** του Σέργουντ μαζί με κάποιους πολύ πιστούς φίλους του.

Ο ΡΟΜΠΕΝ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ ΚΑΙ Η ΕΥΘΥΜΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ ΤΟΥ

Ο Ρομπέν έκλεβε από τους πλούσιους για να δίνει στους φτωχούς.

Όλοι οι ευγενείς και οι κληρικοί της κομητείας τον **ΕΤΡΕΜΑΝ**, γιατί αυτοί ήταν τα «θύματά» του. Αυτοί ήταν οι πιο πλούσιοι, αλλά και οι πιο ανέντιμοι! Γιατί οι ευγενείς είχαν αποκτήσει τα **ΠΛΟΥΤΗ** και τους τίτλους τους με απάτες, ενώ οι κληρικοί συνέχιζαν να πλουτίζουν σε βάρος των φτωχών.

Ο Ρομπέν έκλεβε τα χρυσά νομίσματά τους χωρίς να πολεμάει και χωρίς να χύνεται **ΑΙΜΑ**. Ο Ρομπέν των Δασών δεν άντεχε τη βία!

Πώς τα κατάφερε; Λοιπόν, αυτός και η εύθυμη συντροφιά του καλούσαν το υποψήφιο θύμα τους σε ένα πλούσιο **ΓΕΥΜΑ** στο δάσος. Όταν το γεύμα τελείωνε, ζητούσαν πολύ **ευγενικά** από τον καλεσμένο τους να... **πληρώσει τον λογαριασμό!**

Όπως φαντάζεστε, στα μάτια όλων των πλούσιων της κομητείας ο Ρομπέν των Δασών δεν ήταν

παρά ένας απατεώνας. Ανάμεσα σε αυτούς που τον εχθρεύονταν μάλιστα ήταν και κάποιος που επιθυμούσε την απόλυτη καταστροφή του: ο βαρόνος Φιτς Άλγουιν, ο **σερίφης** του Νότιγχαμ.

Ποιος ήταν όμως ο Ρομπέν των Δασών;

Ήταν ένας **ιππότης** που εξαιτίας της απληστίας του πρίγκιπα Ιωάννη είχε χάσει όλη την περιουσία του. Είχε αναγκαστεί λοιπόν να καταφύγει στο Σέργουντ, όπου είχε αρχίσει να ζει εκτός νόμου. Για **συντροφιά** του είχε τους φίλους που συνάντησε όταν ξεκίνησε η **περιπέτεια** του και δεν τους εγκατέλειψε ποτέ: τον Γουίλ Σκάρλετ, τον Λιτλ Τζον και τον καλόγερο Τακ.

Τον Γουίλ μπορούσες να τον αναγνωρίσεις αμέσως από τα πυκνά κατκόκκινα **μαλλιά** και τις κινήσεις του, που τον έκαναν να μοιάζει με **αφικό**.

Τον Λιτλ Τζον τον έλεγαν Λιτλ, δηλαδή μικρό, για να **ΑΣΤΕΙΕΥΤΟΥΝ** μαζί του. Ήταν τόσο ψηλός και σωματώδης, που μόνο που τον έβλεπες **ΨΟΒΟΣΟΥΝ**.

Άλλο μέλος της συντροφιάς ήταν ο καλόγερος **Τακ**, ένας συμπαθητικός και θαρραλέος μοναχός, που είχε

αποφασίσει να πάει μαζί τους γιατί είχε απηυδήσει από τη συμπεριφορά των **τάχα** ευσεβών αδελφών του.

Υπήρχαν κι άλλοι, πολλοί άλλοι φίλοι του Ρομπέν των Δασών... και όλοι είχαν κάτι κοινό: κανένας δεν μπορούσε να τους παραβγεί στο **ΤΟΞΟ**.

Αν κάποιος ήθελε να μπει στην μεγάλη οικογένεια του Ρομπέν των Δασών, έπρεπε πρώτα να αποδείξει το θάρρος και την **τιμότητά** του.

ΕΝΑΣ ΙΠΠΟΤΗΣ... ΣΕ ΔΥΣΚΟΛΗ ΘΕΣΗ;

Ενα πρωί ο Ρομπέν των Δασών, ο Γουίλ Σκάρλετ και ο Λιτλ Τζον κάθονταν κάτω από ένα **ΔΕΝΤΡΟ**. Το δέντρο της συνάντησης, όπως το έλεγαν, γιατί συχνά οργάνωναν τις συναντήσεις τους κάτω από τη **ΣΚΙΑ** που τους πρόσφερε το πυκνό φύλλωμά του.

Εκεί που κουβέντιαζαν, ξαφνικά ο Ρομπέν είπε:
– Ακούστε! Μου φαίνεται πως ακούω ένα άλογο να πλησιάζει **σέρνοντα** τα πόδια του! Ίσως να έρχεται κάποιος...

Με τη σκέψη πως μπορεί να ήταν κάποιος πλούσιος ιππότης που θα μπορούσαν να τον καλέσουν για φαγητό και μετά να τους πληρώσει

με κάμποσα χρήματα, ο Λιτλ Τζον σηκώθηκε **ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΑ** και προχώρησε προς τα εκεί απ' όπου ακουγόταν ο θόρυβος από τον καλπασμό.

Ο Ρομπέν και ο Γουίλ περίμεναν σε μια άκρη και γεύονταν με τη φαντασία τους το **ΓΕΥΜΑ**.

Γρήγορα όμως είδαν ότι ο ιππότης, που πλησίαζε αργά, ήταν ένας άνθρωπος ατημέλητος, με το κεφάλι σκυφτό και ύφος **ΑΥΤΗΛΕΝΟ**.

Αυτή η **υπερβολικά** θλιβερή εικόνα έβαλε σε υποψίες τον Λιτλ Τζον, που σκέφτηκε πως ίσως επρόκειτο για μπλόφα.

– Μοιάζει σαν να το κάνει **επίτηδες**, είπε μονολογώντας. Νομίζω πως παριστάνει τον φτωχό για να αποφύγει να τον κλέψουμε!

Ο ιππότης, απορροφημένος στις σκέψεις του, συνέχισε τον δρόμο του και δεν πήρε καν είδηση τον Λιτλ Τζον που, με την αγριοφωνάρα του, τον **ΤΡΟΜΑΞΕ** καλωσορίζοντάς τον:

– Καλώς τον ξένο! Καλωσήρθατε στο δάσος του Σέργουντ! Σας περιμένουμε με ανυπομονησία.

Ο ιππότης σήκωσε **ΕΚΠΛΗΚΤΟΣ** το κεφάλι του και, πάντα με θλιμμένο **ΒΛΕΜΜΑ**, του απάντησε:

– Νομίζω πως κάνετε λάθος...

– Καθόλου! απάντησε με σίγουρο ύφος ο

Λιτλ Τζον. Σας περιμέναμε εδώ και ώρες, και μάλιστα ετοιμαζόμασταν να στείλουμε κάποιον να σας βρει. Ο αρχηγός μου σας περιμένει με το τραπέζι στρωμένο.

Ο ιππότης **ΣΥΝΟΦΡΥΩΘΗΚΕ**:

– Κανένας δεν με περιμένει, με **ΚΟΦΟΪΔΕΧΕΤΕ**.

– Επιτρέψτε μου να επιμείνω, είπε ο Λιτλ Τζον.

Ο αρχηγός μας κι εμείς σας περιμέναμε από τότε που μάθαμε πως θα περνούσατε από το **ΔΑΣΟΣ** του Σέργουντ.

– Και δεν μου λέτε, ποιος είναι ο αρχηγός σας;

– Ο Ρομπέν των Δασών!

Ο ιππότης δεν πίστευε στ' αυτιά του:

– Ο περιβόητος **ληστής;!**

– Ακριβώς, **ΧΑΜΟΦΕΑΑΣΣΕ** ο Λιτλ Τζον. Ο Ρομπέν των Δασών αυτοπροσώπως!

– Ε, τότε, θα είναι **χαρά** μου να τον γνωρίσω!

Ο Τζον, κρατώντας τα χαλινάρια του αλόγου τού ιππότη, τον οδήγησε στον Ρομπέν.

Ο Γουίλ και ο Ρομπέν τους κοίταζαν ενώ **ΠΛΗΣΙΑΖΑΝ.**

Παρατηρώντας τον παράξενο ιππότη, που συστήθηκε ως σερ Ρίσαρντ ντε Λα Πλεν, ο Ρομπέν άρχισε να υποψιάζεται πως έδινε παράσταση για να αποφύγει να κάνει κάποια δωρεά στην παρέα του δάσους από τα **πλούτη** του.

Ωστόσο τον υποδέχτηκε με όλες τις τιμές. Του πρόσφερε ένα άνετο μέρος για να καθίσει και ζήτησε να φροντίσουν όχι μόνο

εκείνον, αλλά και το άλογό του. Όταν όλα είχαν τακτοποιηθεί, το τραπέζι γέμισε με **ΑΦΘΟΝΑ** και υπέροχα φαγητά και ένα πολύ γευστικό κρασί.

Ο ιππότης τίμησε το τραπέζι και έφαγε με όρεξη, γεμίζοντας και ξαναγεμίζοντας το πιάτο του με όλα τα εδέσματα.

Όταν τελείωσε το γεύμα, ο Ρομπέν και ο φιλοξενούμενός του αποτραβήχτηκαν για να ξεκουραστούν κάτω από τη **ΣΚΙΑ** των **ΔΕΝΤΡΩΝ...**

